

KIS-CZELL ÉS VIDÉKE

KÖZÉRDEKŰ FÜGGETLEN UJSÁG.

Megjelen minden vasárnap.

Jellege: »Küzdelem az igazságért!»

ELŐFIZETÉS ÁR:
Egy évre 8 kor. | Negyedévre . . . 2 kor. — Hl.
Fél évre 4 " | Egyes szám ára — " 20 "

Barokstóvel értékesíteni; kedden, szerdán, és csütörtökön

Feladás szerkesztő:
HUSS GYULA.

Barokstóvel az kiadókivétel:
Kis-Czell, Gyarmathi-tér 78. szám. Ide intéseendő a lap eszemi és anyagi részét illető minden küldemény. Návtilos levelek figyelembe nem vétetnek.

Magyarország és a világ

A világ azon iskolájában, mely most Párisban megnyit, Magyarország a magassabb osztályokat látogatja. A világkiállítás magyar csoportja egyike volt az elsőnek azok között, melyek a leghamarabb nyitlak meg és átalános a nézet Párisban s a kiállítás látogató idegenek között, hogy a magyarok ez alkalommal derekasan kitettek magukért. A francia sajtó is elismeréssel és dícsérettel emlékezik meg arról, amit produkáltunk. Elismeréssel tartozunk a hazá mindazon illetékes faktorainak, a kiknek sikerült kiállításunkat köszönhetjük.

Az erkölcsi siker tehát megvólna már és most várjuk az anyagit. De megjegyezni óhajtjuk, hogy egy kiállítással, legyen az akár helyi érdekű, akár országos, akár világkiállítás, soha olyan anyagi sikert elérni nem lehet, mint erkölcsit. Ez már a dolog természetéből folyik. S ezért ne várjuk mi, hogy azért, mert most a magyar csoport a párisi kiállításon megnyerte a külföld tetzését, annak eredménye a magyar ipar és kereskedelem szemmel látható fellendülése lesz.

Ami anyagi eredményt várhatunk, az abból áll, hogy a külföldnek egy külön és imponáló kiállítás keretében alkalma nyilt megismerni Magyarországot és ez ország-

nak azon képességét, hogy produkálni tud és produktumaival megálja helyét a nagy és művelt nyugati államok versenyében.

Mert — sajnos — 1848. óta, midőn egy véres és hatalmas szabadságharc révén vonta magára Magyarország a külföld rokonzenes figyelmét, egész e párisi világjár- litig nem igen nyit rá alkalom hogy mint önnálló és izmos, nagy nemzet mutatkozunk be a külföld előtt. Ausztria mindig gondoskodott róla, hogy háttérbe szorultunk, midőn a világ figyelve a monarchia felé fordult. Külügyi képviselőtünk ellen is gyakori a jogos panasz, hogy a monarchia ezen felénk önnállóságát nem domborítja ki kellőleg. Valahány világkiállítás volt Párisban, eddig Magyarország mindig Ausztriával együtt állított ki és Ausztriának gondja volt rá ilyenkor, hogy Magyarországot csak az a külföldi vegye észre, aki direkt érdek ölik iránta.

Most azonban nem így van. Egy külön hatalmas pavilonban, mely egyike a legtetszesebbeknek, külön e célra szervezett kormánybizottság vezetése alatt, mely hatalmas ügyekben egyenesen a francia köztársaság kormányával érintkezett — készült a magyar csoport. Mi magunk állítottuk ki és mi magunk reprezentálunk.

S így biztosra vesszük, hogy ez a kiállítás végre elfogja oszlatni a külföld azon

balvéleményét, melylyel nemzeti önnállóságunkról van. Meggyőződik nemcsak önnállóságunkról, de arról is, hogy a nép, mely a Balkán és a művelt nyugat átjáró országútján lakik, hivatást teljesít. A gyűlölködő pánszlávok és dákorománok és egyéb ellenségei a hazának bizonyára nem fogják most sem elmulasztani, hogy Párisban ártanak nekünk, de az a remek magyar csoport ott a Szajna partján, ártalmatlanná tesz minden hamis vádaskodást.

Tout Magyarország, a felsőbb tízezer és a középső százezer, Párisba készül a nyáron. Hát csak menjen aki bírja. A czikk elején a világ iskolájának neveztük a párisi tárlatot. Valóban az is. Rengeteg az, amit ott a külföldi ember tanulhat, iparos, kereskedő, földmivelő, tudós egyaránt. Ahova az egész világ mutatába hordja mind azt, amit legjobbat és leghasznosabbat akotni tud, ott többet tanulhat a figyelmes ember hetek alatt, mint idehaza esztendő alatt.

Az a sok ezer magyar, aki a világkiállítás remekszép útjain fog bolyongani, ne higgyje, hogy az ő kötelessége pusztán a szórakozás. A haza, mely neki azt a kivételes módot nyújtja, hogy e költséges passziót megengedhesse magának, a haza viszont szolgálatot kér. Nem sokat, csak azt, hogy amit Párisban jót és hasznosat láttak és tanultak, idehaza, a saját kiseb-

Tolvaj a bonómtanyán.

Írta: Guy de Maupassant.

— Mondom kérem, hogy senki sem hisz el ezt a történetet.

— Mindegy, csak mondja el nekem.

— Legyen hát tetszésé szerint, de előrebocsátom azt, hogy bármily hihetetlennek tetszik is történetem, mégis betűről-betűre igaz. Csak a festők, különösen a vénebbek, azok nem fognak csakakozni rá, mert ők is ismerik a régi londoni, jó időköt.

És az öreg művész szétterpeszkedett az éterem széles divánján, rágyújtott egy olcsótajta szivarra, majd rákezdt az eset elbeszélésere.

— Azon a bizonyos estén Lorieulnál étkezünk szegény megboldogult barátunknál. Szegény jó fia, ő volt a legboldobabb közöttünk. Hármán voltunk Lorieul, Le Poittevin és én. — Ha azt mondom, hogy Lorieulnál étkezünk, ez azt jelenti, hogy alaposan bekapunk a jó vörös borból, melylyel barátunk megkínált. Csak Le Poitte-

ő agya a homályosan röködött ugyan, de azért érthetően beszélt felé a házbán.

Fiatalok voltunk, tele ábránddal, szerelemmel s a szőnyegen elterelve beszélgettünk ked-

veseinkről, a kiállításról és a képekről. Egyszerre csak Poittevin int a kezével, pillanatnyi csend áll be, majd folytott hangon így szól:

— Azt hiszem valaki jár a műteremben.

Lorieul felállt s így kiáltott:

— Tolvaj lesz bizonyára! Mily szerencse!

Azán a marseillais kezdte énekelni:

— Fel tehát honfiai!

Mindeyjunkat egyenruhába bujtattot s felgyvereztet. Én muskatisznak öltöztem s egy régi rozsdás kardot fogtam a kezembe. Le Poittevin markában óriási puskát és szuronyt szorongatott. Azután lassan, óvatosan kinyitotta a műterem ajtaját és a hadserg belépett a nagy butorokkal, vásznakkal és ritka tárgyakkal teletömött terembe.

Most megszólalt Lorieul.

— Én vagyok a generális. tartsunk hadi tanácskozást. Te, mint az ulánus hadtest, elvágod az ellenség visszavonulásának útját, — azaz becsukod az ajtót. Te nint a gránátosok ezrede, te képezed a hátvédet.

Eleget tettem a paranesnak, azután a minisztar közep csatlakozni Abban a pillanatban midőn a spallal mögé léptem, fulsikeitő kiáltások hallatszottak. Viaszgyertyával a kezemben rohantam oda. Le Poittevin éppen akkor szurta át a min-tabát és Lorieul agyba-löbe verte a szőr és

rongycsomót. Mikor rájöttek a tévedésre, a generális így szólott:

— Legyünk okosak!

És folytattuk hadi vállalkozásunkat.

Husz perczen keresztül kutattuk át a műterem minden zeg-zugát, de eredmény nélkül. Le Poittevin azt ajánlotta, hogy nézzünk körül a fali kamrában; Az sötét és mély volt; én a gyertyával bevilágítottam. Meglepetten léptem vissza; egy férfi volt ott, egy ember, aki reám nézett.

Azonnal becsuktam az ajtót és tanácskozni kezdünk. Mindegyikünknek különböző véleménye volt Lorieul kiakarta füstölni a tolvajt. Le Poittevin azt tanácsolta, hogy kiéhesztelje által kényserztjük a megadásra. Az én tervem az volt, hogy puskaporral röptük a levegőbe. Végre is Le Poittevin javaslatát fogadtuk el és mialatt ő hosszú fegyverrel örködött, mi pucset és pipát hoztunk, lefeküdtünk a becsukott ajtó elé és ittunk a fogoly egészségére.

Egy fél óra múlva Lorieul azt mondta:

— Szeretném közelebbről megismerlni az ipsét. Ha ellenáll lefogjuk.

Én „Vivat“-t kiáltottam. Mindegyik fegyvert fogott kezébe. Az ajtót kinyitottuk és ő pisztolyával m Mi nagy ordítózással követtük. Több mint árpérezig dulakodtunk. lökdösödünk a sötétben és egy öreg, őszhajú, piszkos, szétrongyolt ruhajú banditát hoztunk a világosságra.

nagyobb körökben felhasználják és érényre juttassák.

Különösen szól az iparosoknak, akik maguk látják legtöbb hasznát annak, amit tanulnak. De szól egyuttal mindenkinek, aki idehaza élthivatást tölt be. Nekünk magyaroknak, bármennyire előrehaladtunk is már, nagyon sokat kell tanulnunk, hogy el ne maradjunk.

Es most rokonszenves érdeklődéssel kíséri a magyar nemzet világra szóló tárlatát annak a népek, mely eltévedéseiben és erényeiben is egyaránt nagyszerű. A rokonszenv kölcsönös, a francziák is szeretnek bennünket, amint azt már számos ízben tapasztalhattuk.

A kisipar hathatós védelme.

Egyre jobban hangzik a panasza a kisipar kelő méltánylása, pártfogása és védelme tárgyában. Maga a kereskedelmi miniszter is belátta immár, hogy a kisipar, ha tovább is halad a maga útján, elcsenevészedik, megsemmisül, ezért a kisipar tulajdonképeni pangásának főokát kereste, a mit meg is talált a feyencziparban. Tehát a baj kutterása itt leézik, már e szempontról is megígérte, illetőleg kilátásba helyezte a kisiparosok jogos panaszaának olyképeni orvoslását, hogy a feyenczipar egy némely ágát fokozatosan meg fogja szüntetni.

Igen természetes, hogy azon iparágak, melyek egyáltalán nem hátráltatják, gátolják, útját vágják a kisiparnak, azok továbbra is fennmaradnak, mert nem csak hogy káros hatással van a kisiparra, sőt ellenkezőleg, egy némely iparág határozott fejlesztését, terjedését mozdítja elő.

Ily módon a kisiparosok, kik igazán komoly, becsületos munkával keresik megkenyerőket, nem fognak oly nagy mértékben jajveszékélni a megélhetés, nehézsége, a létfenntartás kétségbeesítő és szánalmas küzdelme miatt. Súlyos helyzetükön a feyenczipar fokozatos megszüntetésével annyira amennyire segítve lesz; ami azután az egyéb bajok, panaszok orvoslását illeti (mert lehet erről is beszélni), annak is eljön a maga ideje.

A kisiparos érdemes arra, hogy megbecsüljék, mert tagadhatatlanul hasznos, te

vékeny tagjai, támazsai, támogatói az országának. Ezért hathatós pártfogásban, kelő méltánylásban kell részesítenie a társadalomnak a kisiparosokat, mert ahol ez hiányzik — és sajnos mostanság hiányzik — ott szóba sem jöhet a honi ipar sokat hangoztatott pártolása, emelése és fejlesztése; akkor mindörökké csak az idegen iparczik-kekre leszünk kénytelenek ráutalva lenni, míg a magyar ipar pártolás utópia marad.

Rajta kell lennünk, hogy a kisipar a helyett, hogy hanyatlanék, mind széles merben hőmpölyögjön; egyre emelkedjék, nagyobb tért hódítson, mert a hol maga a kormány mutat példát, hol a miniszter kész mindent megtenni az ellen, ami a magyar kisipar pangását, csökkenését, visszaesését maga után vonja, ott mi se állunk tétlenül, mert akkor a munka befejezetlen lesz. Már pedig ha valami nem képez kerekedést egészet az körülbelül annyi, mintha semmi, egyáltalán semmi se lenne.

Buzduljunk tel a nagy példán, öltünk is függ, hogy a kisipar szekerét a kátyuból kisegíteni iparkodjunk. Ne idegenkedjünk annyira kisiparosainktól, szünjék meg a közöny, a bizalmatlanság és előítélet, vegyük fontolóra, hogy hány meg hány dolog köti meg, tartja fogva a kisiparosok kezeit (hi teldrágaság, közvetítők visszaélései), egyes viszonyok és körülmények mely benitolog hatnak rájuk. Ha mindezt egybe vetjük, mérlegetjük, tisztába jövünk majd azzal, hogy ha kellőleg pártfogásunkba vesszük kisiparosainkat, azok jobb és jobb dolgokat fognak produkálni; szabadabban mozoghatnak, ambiciójával, munkakedvvel végzik, teljesítik kötelességeiket, így nemcsak maguknak, embertársaiknak, hanem az országnak, a hazának is hasznára válnak.

Segítsük tehát kisiparos lépés már megtörtént erre, egy kis jóakarat, kis jóhiszeműség és nem fogják oly gyakran panasz szavaikat hallatni igazán becsülésre, pártfogásra és támogatásra méltó kisiparosaink.

HIREK.

— **Olvasóinkhoz.** Tisztelettel kerjük ugy a helybeli, mint vidéki olvasóinkat a hátralékok beküldésére és az előfizetések megújítására. Lapunk rövid idő múlva be-tölti egy éves pályafutását s ez egy év alatt a hátralékok ugy felszaporodtak olvasóinknál, hogy kénytelenek vagyunk azok mie-

lőbbi beküldését szorgalmazni. Lapunk fenn-tartása tetemes anyagi áldozatot igényel, így tisztelettel kerjük olvasóinkat, legyenek szivesek nekünk a hátralékokat mielőbb be-küldeni, hogy többrendbeli kötelezettségünknek mi is megtudjunk felelni.

Tisztelettel A KIADÓHIVATAL.

— **A vönöczki rablógylkosok elítélve.** Mógor István és Pap Samu felett, kik a múlt évi december hó 4-én Károlyi József vönöczki bir-tokost és nejét szül. Edvi Lidiát meggyilkolták és kirabolták, hétfőn ítékezett a szombathelyi kir-törvényszék előtt az esküdtszék. A tárgyalás reggeli órától esti 9 óráig tartott. A kir-törvényszék ek-kép alakult meg: Elnök: dr. Laky Kristóf kir. kuriai bíró, törvényszék elnök. Szavazó bírák: dr. Szabó Elek és Tuók János törvényszéki bírók. Jegyző: Halasy Viktor törvényszéki aljegyző. A vádat Bárdossy László kir. ügyész képviselte. A védelmet Pap Samu részéről dr. Esső Imre szombathelyi ügyvéd, Mógor István részéről Nagy József kis-czell-i ügyvéd képviselte. Az esküdtek kisor-soltatván, letették az esküt és kezdetét vette a tárgyalás. Pap Samu toródelmesen bevallotta szörnyű bűnét, míg Mógor István mindvégig áll-hatatosan tagadott s a tanuk és vádlott társá-nak, Papanak szemükbe mondja, hogy hazudnak, ötöt ártatlanul keverték e bünperbe. A bizonyít-ási eljárás, a vádlottak és tanuk kihallgatása be-fejeztetvén, az esküdtszék tagjainak átadta a tör-vényszék elnöke a kérdéseket. Ezután Bárdossy László kir. ügyész mondta el a következőket. Utána dr. Esső Imre ügyvéd, Mógor István védője beszélt hosszabban védenéze érdekében. Majd Nagy Jó-zsef kis-czell-i ügyvéd mondott hosszabb beszé-DET védenéze, Pap Samu mellett. A jelen volt hallgatóság mindkét ügyvédet beszéde befejezté-vel megéjenezte. A vád és védelem előterjesz-tése után az esküdtek tanácskozára vonultak vissza. Közül egy óráig tartott az esküdtek tanácsko-zása, mely idő után ismét megjelentek és főnökük, dr. Rhorer Ödön kihirdette az esküd-tek határozatát, mely ugy Pap Samura, mint Móg-or Istvánra vonatkozóan feltekt kérdésekre. 7 nél több az igen, vagy a bűnösség kiünódása. A vád és védelem előterjesztése után a kir. tör-vényszék ítélehozataira vonult vissza és vissza-terve a terembe, dr. Laky Kristóf törvényszéki elnök a következő ítéletet hirdette ki: Pap Samu bűnös a btkv 278-§-ába ütköző gyilkosság bün-tetőben és rablásban mint tettestárs és ezért 15 évi fegyházra, Mógor István két rendbeli gyil-kosság bűntetőben és rablásban mondatik ki bü-nösnek és ezért életfogytig tartó fegyházra ítéltetik. Pap Samu és védője az ítéletben megnyu-godott, valamint megnyugodott, a kir. ügyész is. Mógor István és védője az ítélet ellen anyagi okokból semmisségi panaszt jelentettek be.

— **Éltűnt pénzváltó.** A napokban egy káldi atyafi valamelycs fizettségét akar teljesíteni Kis-czellben az adóhivatalnál, de pénze mind 10—20 filléresekben lévén, nem vették el tőle a pénzt, így boltról-boltra járt, hogy a mintegy 50 ko-

Megkötöztük kezét, labát és leültettük Egy szót sem szólott. Lorieul ihlettelten fordult felénk.

— Most törvényt ülünk az istentelen fölött. Én részességemben igen természetesnek találtam ezt.

Le Poittevint a védő szerepével biztuk meg mialatt én a vádlót adtam. Egyhangulag halálra ítéltük, csak a védő jelentette be fellebbezését.

— Fel fogjuk akasztani! — kiáltott Lorieul. Majd egy kis ideig tartó gondolkodás után hozzá

Nem szabad addig meghalni míg az utolsó konetben nem részesült. Ki hoz papot?

Figyelmeztetem őt, hogy késő van. Lorieul magára vállalta c hivatalát s felszó-lította a vádlottat, hogy győnjon meg.

Az ember már egy idő óta keserves pillan-tásokkal nézett körül és kérdezni látszott, hogy miféle emberekkel van dolga?

Majd boros, rcked hangján megszólalt: — Az urak kétség nélkül mulatni akarnak felettem.

De Lorieul erőszakkal térdére nyomta és miután azt allította, hogy a tolvaj szülei meg-hagyták, hogy a gyermeküket megkereszteljék, egy pohár rumot öntött koponyájára.

— Győnj meg az Urnak. Utált utolsó órád!

Magánkülvüi félelelmében ordítani kezdett: — Segítsél!

Nehogy a szomszédok felébrödjének, bekö-töztük a száját. Erre elkezdte magát hányni-ve-tni a földön, feldöntötte a butorokat, az álványokat, beszakította a vasznakat.

Lorieul megéjlezte a dolgot. — Végezzünk vele!

És elsütötte pisztolyát. A tolvaj fe'ordított Én követtem baratom példáját és sziporkázó feyveremert kilöttem.

Ekkor Le Poittevint így szólott: — Van-e jogunk megölni ezt az embert?

— Lorieul közbevetette: — De halála ítéltük őt!

— A polgarokat nem lövik löbe, hanem felakasztják. — mondta Le Poittevin. — Adjuk át a hóhérnak, kísérjük a rendőrségre.

Tetszett nekünk a terv. Megfogtuk a gaz-embert és miután nem tudott menni, egy álványra kötöttük s Le Poittevin és én vittük, mialatt Lorieul állig felfegyverkezve zárta be a menetet.

A rendőrség előtt az őt feltartóztatott ben-nünket és a szegénykedő tiz-regl ismerősünk volt, ki ismerte a mi bohóság-inkat s nem akarta átvenni a foglyot. A rendőr szigorú hangon ránk rivált, hogy menjünk azonnal haza, lármá nélkül.

A menet a műterem felé tartott s amint beléptünk azt kérdeztem: mit csináljunk a to-golyal?

Le Poittevin meghatottan bizonyitgatta, hogy a szegény ember bizonyára már nagyon fáradt lesz. Elfogott a résztvét iránta és megszabadi-tottam kötelékkeitől és megkérdeztem, hogy éri magát?

Elég volt! — kiáltott — vigye el az ördög a dolgokat!

Lorieul ore leültette, puccsot adott nekünk és együtt lünk. A fogoly úgy ivott, mint egy regement watona. Mikor már a nap besütött az ablakon, nyugodtan felemelkedtem s így szól-t: — Legnagyobb sajnálatomra, el kell önöket hagynom haza megyek.

Mindnyáján nagyon elszomorodtunk és hiába tartóztatuk, nem akart tovább maradni. Azután érzékenyen megráztuk kezét s elbucszunk. La-riciul pedig gyertyával világított neki a lépcső-házban.

— Vigyázzon, ki ne törje a nyakát! Áltottuk utanna.

— Az a nagyszerű a dologban, hogy igaz!

rondra rugó pénzt forintokra váltás be. Fáradsága azonban nem vezetett sikerre és e közben találkozott a Sági-útcán egy paraszt szubhanczal ki vállalkozott a pénz egy általa ismert kereskedőnél beváltani egy korona jutalom ellenében. A kaldt atyánkfia gyanútlanul adta az ismeretlennek a pénzt beváltásra és kifizette neki az egy korona beváltási díjat is. Az ismétlen szives pénzváltó (l is ment a pénz beváltani, de maig sem tért a pénzzel vissza. Több mint bizonyos, hogy eddig a pénz mind felváltotta.

— **Családi öröm** érte e héten Raffel Dénes izsakfai nagybérlőt. Neje a héten egy egészséges fiúgyermekkel ajándékozta meg, mely első születő a fiatal házaspárnál. A kis új honpolgar keresztelője szerdán volt.

— **Utcráinkról.** A tél folyamán többször megemlékeztünk lapunkban, városunkban a víz levezető csatornák hiányosságairól és egyes utcák rossz karban léteiről. Jó volna, ha az intéző körök a nyár folyamán a hiányok pótlásáról gondoskodnának, az utcákat és csatornákat megcsináltatnák.

— **Országos vásár** a legközelebbi kis-czelli országos vásár folyó hó 16-án, azaz szerdán lesz.

— **Viharágukat** többen szereztek be vidékünkön, így a közelmúlt napokban a Gróf Erdődy-féle uradalomba Ságra, valamint Inta és Bánhalomra vittek viharágukat. Intan próbát is tartottak a viharágúkkal, melyen számosan voltak jelen.

— **A kis-czelli zsidók története.** Kemény József kis-czelli tanítónak fenti czímen írt műve hirlapunk nyomdájából a múlt héten kikerült és e hét folyamán már szét is kúszott a megrendelőknél.

— **A Triestzi Általános Biztosító-Társaság** (Assicurazione Generali) f. é. április hó 7-én tartott 68-ik közgyűlésén terjesztettek be az 1899 évi mérlegét. Az előtűnt fekvő jelentésből látjuk, hogy az 1899. december 31-én érvényben volt életbiztosítási tőke összege 483 973 169 korona és 56 fillért tettek ki és az év folyamán bevett díjak 19 724 336 korona 10 fillére rugtak. Az életbiztosítási osztály díjtartaléka 10,003 809 korona 90 fillérral 124 700 392 korona 59 fillérrmel emelkedett. A tőzbiztosítási ágban a díjbevétel 18 128 170 korona 40 fillér volt, miből 7 728 542 korona 76 fillére rugott, mely összegből 6 482 000 korona 91 fillér mint díjtartalék minden telhetőt menten a jövő évre vitetett át. A jövő évben esedékesek váló díjkötelezvények összege: 74 456 970 korona 86 fillér. A szállítványbiztosítási ágban a díjbevétel kltét 7 730 895 korona 18 fillért, ebből viszontbiztosításra fordítottak 3 346 580 korona, úgy hogy a tiszta díjbevétel 4 384 315 korona 18 fillére rugott, mely összegből 1 2 549 074 korona 44 fillér helyeztetett tartalékba. Kóroktá a társaság 1899 ben 28,174 047 korona 04 fillért folyó Párt Előhöz hozzáadva az előbbi éveken teljesített kifizetéseket, a társaság alapítása óta károk fejében 661 663 927 kor és 90 fillérry igen tekintélyes összeget fizetett ki. Ebből a kártérítési összegből a házakra a 123,186,550 korona 69 fillér esik, mely összeget a társaság 181,032 kareseben fizette ki. A nyereség tartalékok közül, melyek ö szesen 14,034,239 korona 11 fillére rugnak, különösen kiemelendők: az alapszabály szerinti nyereségtartalék, mely 5,250 000 koronát tesz ki az értékpapírok és ár-folyam ingadozásra alakított tartalék, mely a 2,507 733, korona 74 fillér külön tartalék, ugy szintén az évi nyereségből kibasított 413 251 korona 38 fillérral 8,624 239 korona 11 fillére emelettet fel. továbbá felemlitendő még a 160 000 koronára rugó kétes követelések tartaléka. Ezekben kívül fennáll még egy 560 000 koronát kitevő külön alap, melynek az a rendeltetése, hogy az életbiztosítási osztályban a kamatból esetleges csökkenést kiegyenlítse. A társaság összes tartalékjai és alapjai, melyek első rangú értékpapíroknak felelnek, az idei évről 133,073,167 korona 61 fillérről 162,008 919 kor 18 fillére emelkedtek, melyek következőképen vannak elhelyezve:

1. Ingatlanok és jelzálog követelések	29 782,502 kor 61 fil
2. Életbiztosítási kötvényekre adott kölcsönök	24 246,324 kor 74 fil
3. Letétteményezett értékpapírokra adott kölcsönök	1 466 107 kor 99 fil
4. Értékpapírok	103 401 369 kor 40 fil
5. Tárcza váltók	814 130 kor. 26 fil.
6. A részvényesek biztosi adósságlevelei	7,350,000 kor. — fil.
7. Bankoknál levő rendelkezésre álló követelések, készpénz és az intézet követelése, a hitelezők követelése, a hitelezők követeléseinek levonásával	5,548,364 kor. 18 fil
összesen	162,608,919 kor. 18 fil

Ezen értékekből 42 millió korona magyar értékekre esik. — Amint a jelentésből kitűnik, a társaság a betöréses lopás elleni biztosítás üzemet is felvette ügykörébe. Erről a legközelebb szétküldendő körlevelek fognak bővebb felvilágosítást nyújtani

— **Gyászrovat** Az alábbi gyászjelentést tettük: Özv. Nunkovits Sándorné szül. lébenyi Chapó Anna, új gyermekei: Etelka, Dénes és neje szül.-Rác Gizella és ezek gyermekei: Mariska, Dénes és Elvira a maguk és az összes rokonság nevében a legmélyebb fájdalomtól megtört szívvel jelentik a tehetetlen emlékü férj, apa és a legjobb nagyapának Nunkovits Sándor magányzónak, eleve 75-ik évében, hosszas szenvedés és a halotti szentségek ájtatos felvétele után, f. évi május hó 7-én délután 3 óraker történt gyászosan elhunytát. A boldogult hült tetemei f. hó 9-én délután 3 óraker fognak a róm. kath. egyház szertartása szerint beszenteltetni és a helybeli sírkertben örök nyugalomra tétetni; — az engedtelő szent misé-áldozat a boldogult lelki üdvéért ugyanaz nap reggel 8 óraker fog a helybeli r. kath. templomban a Mindenhatóknak bemutatni Kis-Czell, 1900. évi május hó 7-én Aldás és béke poraira!

— **Artézi kutat fúrnak** a kis-czelli pályaudvaron a locomobilok számára szükségendő víz miatt. Az előmunkálatokat már megkezdték, a kut fúrásához 8—10 nap alatt szintén hozzafogtak.

— **Az élet és a vagyon.** Egyik a másikat kiegészíti, mert az életben rászorulunk a vagyonra vagyon nélkül pedig nem él az élet sokat, amit az is bizonyít, hogy mindenki vagyonszerzésre törekedik. Csak a legkevesen tudják, hogy akik erre képesek a mindennapi keserves munka mellett. Ennek oka az, hogy a legtöbbben figyelmen kívül hagyják a sors által nyújtott szerencsés véletlenek eredményét. Mert aki ezzel foglalkozik, az nagyon jól tudja, hogy minő sokan vannak, akik jólétüket csak annak köszönhetik, hogy nem mulasztották el kiaknázni azt a paratlan alkalmat, melyet az osztálysorsjáték nyújt az abban résztvevőknek. Maga e sorsjáték az életet és pedig a vagyonos életet jelenti a nyercsőre nézve, akiknek eddig se szri se száma. Különösen a Török A. és Tsa bankház (Budapest. Váci-körút 4.) jutott abba a szerencsés helyzetbe, hogy vevőinek rövid idő alatt több mint három millió koronát fizetett ki, eméltogva a sorsjegyvásárlói közönség figyelmébe ajánljuk Török A. és Tsa bankházat, mely megbízható, sága, pontossága és szerencsése folytán amugy is kiérdemelte a közbizalmat.

— **A zászló puskalet.** A délafrikai csatamezőkön ropog a buska, dörög az agya s egy maroknyi hős sereg az igazság zászlaja alatt harczol hatalmas ellenével. Mikor megindult ez az egyenlőtlen küzdelem, a világ sajnákozó részvétellel nézett a csatatisra, a hol az ékszánt bur vitézek lemeit megacézoltta, harczikédvét lángoló lelkesedésre növelte az igazság védelmének fenséges gondolata. Senksem kételkedett az eredményben bizonyos volt benne mindenki, az angol-italor játszva banik el törpének hitt ellenfelel. De im, csoda történik; a hadak istene a gyöngének vélt, de az igazsáért küzdők oldalá meilte szegődik. A hadi szerencse is reájuk mosolyog. A törpék lépésről-lepésre visszavonk a hatalmasat. Angliát egyik kudarcz a másik után éri. . . Nem folytatjuk A Vaal folyó melőli visszafordítjuk tekintetünket a hazára, s — sine mit latunk! Egy kicsi felkes tábor, mely izso lelkesedéssel, nem fogyó erővel küzd a hatalom ellen. Egyedül van a nagy küzdelemben, mindenki a hatalom mellett áll, mert onnan várja boldogulását. Azaz még sincs egyedül. Zászlaján az igazság és szabadevőség jelszava tündököl s a nemes ügy zetszik a hadak istenének. A kevesek mellé áll és a szerencse a kevesekre mosolyog. A tábor a „Magyar Szó” zsmít lap köré csoportosul, innen intézi támadá-

llása után jelentős sikerekre tekint vissza s a magyar politikai közélet kénytelen volt elismeri fontos tényezőnek A ni természetén is. M magá lobogtatja ma egyedül a liberalizmus dicső zászlaját, mikor a közélet hajóját rossz hajósok a reakció vizébe akarják tocsni. A képnutas és tehetetlenség politikája a jog, törvény és igazság politikájába burkolózik, noha mindezekből semmit sem ad. A „Magyar Szó” azonban résen áll és követeli a törvény, mikor azt meg akarják szegni, követeli a jog, mikor azt ki akarják játszani és követeli az igazságot, mikor azt ki akarják kúrni. A magyarság eszméjének győzel méert küzd mindig és mindenben. Politikája a tiszta szabadevőség, a mely megakadályozást nem ismer; a legszelkebb sovínizmus; a magyar nemzeti állam kiépítése az egész vonalon. A Magyar Szó a maga-táborába szólítja mindazokat, akik magukat jó hazafiaknak vallják. Elfizetési ára egész évre 28 korona, félévre 14 korona, negyed évre 7 korona, egy hónapra 2 korona 40 fillér.

A szerkesztőség és kiadóhivatal Sarkantus-utca szám alatt van. Mutatványszámot egy hétig ingyen küld a kiadóhivatal.

— **Zichy Jenő gróf könyvére,** mely harmadik ázsiai utazásáról szól, most hirdet előfizetési Hornyánszky Viktor budapesti könyvkereskedő. A mű 7 kötetben jelenik meg, 300 iven, 2400 oldal terjedelemben illusztrálva. A gazdagon kiállított teljes mű ára 144 korona előfizetésre. Bolti ára jóval drágább lesz.

— **Számos sorsjegy-vásárló előtt ismeretlen** azon körülmény, hogy ki nem fizetett, vagy elvesztett sorsjegyek után — mert ilyenek is könnyen forgalomba hozhatók — a nyercemény-összegek nem folyósíttatnak. A Feleki József cég részéről, melynek ma hirdetését különös figyelembe ajánljuk e tekintetben elismerésre méltó intézkedés történt, mi által mindenki a legmesszebb menő biztonságot találja.

— **Eladó egy drb 17 soros, teljesen új, soha használatban nem volt—Hungária orvotógép.** Vet 4^{ik} sortávolságra. Ára 125 frt. Megtekinthető a gép Rosenheim Ferenc lakatosmesternél Kis Czell.

— **Kiadó szoba.** Kiadó egy csinosan burtozott szoba, a belvárosban uri családnál. Hol? Megmondja a kiadóhivatal.

— **Eladó kocsí.** Egy teljesen jókarban levő elegans hajtókocsi azonnal eladó. Megtekinthető a tulajdonos: Buziási Eisenstädter Sándor úrnál O. Asszonyfán.

LEGSZERENCSESEBB

és legjobb beszerzési forrás

Magyar Osztálysorsjáték

csak oly eredeti sorsjegyeket

adók el hivatalos áron, melyek egyttal a

PESTI-MAGYAR KERESKEDELMI BANK

Váltóüzletének

(Részvénytőke: 80 millió kor. Tartalékfalap 25 mil. kor.)

nyugtaltványznásával és czimponomásával is el van nak látva. Ezenélfova a rendes és előzetesen lebonyolítására nézve a legmesszebbmenő biztonságot nyújtom.

A legtöbb nyercemény

mindig ezen intézet osztálysorsjegyeire eseli. Nyercsorsjegyek kifizetés végett a nevezett intézetnek közvetlenül is beküldhetők és azok folyósítása bármely összegben azonnal, azaz s an meg történik.

A magyar kir. szab. osztálysorsjáték

a legjobb a világon,

mely meg a porosz sorsjátékot is felulmulja. 100 000 sorsjegy közül 50 000 darab, vagyis a fele kiorszoltatik. Hat egymás után következő osztályban

13 millió és 160 000 korona

középenben kefti sorsolás alá. A főnyercemény százezer és esetben egy millió korona. Minthogy az első osztály húzási már

f. évi május 17. és 18-án

megjettünk és késletem a nagy kereslet folytán csak keveset kimerül, kérem a megrendeléseket mielőb.

Az I. osztályu eredeti sorsjegyek árai:

1 egész sorsjegy	kor. 12.—
1 fél sorsjegy	„ 6.—
1 negyed sorsjegy	„ 3.—
1 uoyczad sorsjegy	„ 1.50

Játékterveket és húzási listajtomokat pontosan küldök.

FELEKI-JÓZSEF

magyar osztálysorsjegy elárusító

Budapest, IX. Öllői-ut 21. sz.

Triesti általános biztosító-társulat.

KIADÁS

ASSICURAZIONE GENERALI Nyireseg és veszteg-számla az A. mérleghez. Elem-biztosítási ág (1899.)

BEVÉTEL

Main financial table for the first part of the insurance company, showing various categories of income and expenses with columns for 'korona' and 'fl'.

Nyireseg és veszteg-számla az A. mérleghez Életbiztosítási ág (1899.)

Main financial table for the second part of the insurance company, detailing life insurance operations with columns for 'korona' and 'fl'.

VAGYON

Az ASSICURAZIONE GENERALI vagyonállása 1899. december 31-én.

TEHER

Balance sheet table showing assets (VAGYON) and liabilities (TEHER) with columns for 'korona' and 'fl'.

Beosztás: Beszó József, Beszó M., Dr. Bozza Camillo, Cosil Jáos J. H., Dr. Levi J., Graf Papadopol Miklós, Romanin J. Gur Manó, Vivante Fortunat. Magyarországi vezérügynökség: Richetti Adám, Nádorvári, Péter.

Bővebb zárszámadási jelentések az alanti ügynökségnél kaphatók. Ugyanott felvilágosítások a legnagyobb készséggel adatkak és élet-, tüz-, szállítvány-, üveg- és betöréses lopás ellen való biztosítások az Assicurazioni Generali, jégbiztosítások a Magyar jég- és viszontbiztosító részvény-társaság és baleset elleni biztosítások az Első o. általános baleset ellen biztosító társaság a legelőnyösebb feltételek és legelőnyösebb díjak mellett fogadtaknak el.

A kis-czelli ügynökség: WITTMANN ADOLF-nál.